

מיכאל קליין

תכולת עיניים וגדלת חזה אחת

שחר-רע

חלונות בקירות הבית כחורי עש
השמש מחטט לי בקרניו בבית שחיי
אני מקיץ בצהרים
שעתים אחר כך אני נשא ממטתי בכרח גוף
אני נדף בין חדרים
ומחלון צפון קולות אשה וגבר משוחחים
וממזרח קרקוש שרשרת אופניו של ילד
ונכנסים קולות אל בין כתלים
אחר פלישת האור אשר
הקדים לשבר את בצורי שנת
עכשו כמו ביתם יותר משביתי
הו אדני צבאות אומרים
שהחזרת בי נשמותי
ואם לעל?
ויצרתני נקבים בל יסתמו
הו אדני חולה אהבתי מכור
אשר קבעת צהר-עין
לב-חלול
לראות תמיד את עקבותיך על פני
חול כל הדברים ולערג
הו אדני חולה אנוש אנוש
יום ואין בי שמץ רך
ולא בקשתי להקיץ
אך אחזתני בקבה ובכמיהה
ובתאות הניקוטין שלי
ובכאב היד שנמחצה תחת חזי

וּבִתְחוּשֵׁת אֲשֶׁם גַּם בֵּין הַשָּׂאָר כָּל־פִּיךָ
 עַל שֶׁהִקִּיץ מִפָּגַן אֲנִי נִשְׂאָר בְּמִטָּתִי
 בְּכָל הַלָּלוּ מִשְׁכַּתְנִי כְּבֹרָצֶעַ
 הוּ נֹגֵשׁ יְלִידִים
 כּוֹעֵס אֲנִי לִפְנֶיךָ
 וּמִצְטָעֶר

הו בחורה ונפש-חשק

פְּנֵי קוֹדְחִים
כִּי בְעוֹדֵי שׁוֹכֵב הוֹגָה בָּךְ
מִשְׁתוֹלָלֶת בִּי נַפְשִׁי דוֹלֶקֶת
אַחֲרֵי צִלְמֶךָ כְּמוֹ כָּלֵב מִתְחַשֵּׁק לְנִשְׁךְ זָנְבוֹ
הֶלְוֹאִי הֵייתִי כֹה הוֹגָה בְּאַלֹהִים בְּמֶרֶץ
וּמִתְגַּעְגַּע בְּשִׁקְדָּנוֹת כְּזוֹ אֵלָיו
אַךְ אֱלֹהִים לֹא מֵאַחַל לִי לַיִל מְנוּחָה
וּמִנִּתְקָה עַד שִׁחַר

אֵלּוֹ הֵייתִי מִתְאַוָּה אֶל הַפְּרָחִים
בְּמַגְעוֹ שֶׁל נִיחוּחַם וּבִלְטָפוֹ
אֶת הַקִּירוֹת שֶׁל מְעֵרוֹת אִפִּי
לַחִים וְחִשּׁוּכִים הֵם הַקִּירוֹת
אֵלּוֹ הֵייתִי מִתְאַוָּה לְמֵאוֹרוֹת הַמִּתְחַלְּפִים
וְלַעֲדַת כָּל בְּנֵי כִנֶּף עֲפִים מֵעַל רֹאשִׁי
אֵלּוֹ הַשֶּׁמֶשׁ נִמְשָׁלָה לְגוֹף אִשָּׁה כְּמוֹתָךְ
וְלֹא לְהִפָּךְ לֹו הָיָה "אִי זִיו נָשִׁי" וְלֹא "אִי עוֹר שְׁמִשִּׁי"
מִלּוּא יָמָיו שֶׁל הַדְּבָר הַכֹּה אִישִׁי
הָיָה שְׁאֲנִי חִי בּוֹ
אֲזִי הָיוּ יְכוּלִים לַחֲלֹף שְׁתִּיקָה וְתַעֲנוּג

רַק רַחֲשֵׁם הַחֲרִישִׁי שֶׁל בִּלְעֵ רַק
וּנִשְׁךְ שְׁפָה וְהִתְחַכְכוּת אִישׁוֹן בְּמֶרְקָמִי
מִיָּנִי בְּרֹאֵי הָאֱלֹהִים הָיָה מְנַעִים אֲזִנִּים
הוֹ רוֹצָה כָּל כֶּךָ אֲנִי בְּשׁוּב עֵינַיִם
תְּכַלְכְּלוֹת וּמִתְעַלּוֹת זֹוִית כְּתוּךְ חִינֶךָ
גַּם עֵת שְׁפָתֶיךָ חֲתוּמוֹת אוֹ אַחֲזוּזוֹת
תְּזוּזִית וּמִתְעַסְקוֹת אַחַת עִם זִוְגָתָהּ
כְּמָה רוֹצָה לְרִצּוֹת תְּמִיד בְּכָל יֶשְׁנֹו

הוּ בַת חֲלוּף שְׁאַתָּ
 הוּ אֶת כֶּבֶת אָנוּשׁ וְאֶת
 כְּרוּחַ הַנִּכְנָסֶת בְּמִפְרָשׁ הַמְקַמֵּט שֶׁל הָיוּתִי
 הוּ בָנוּת חֲלוּף שְׁתִּיכֵן אַחַת –
 תִּכְלֵת עֵינַיִם וְגִדְלַת חֲזָה אַחַת –
 כְּלִילַת הָאֵין וְיוֹתֵר מְזָה קֹשֶׁה לִי לְתֹאֵר
 הוּ בַחֲוֵרָה וְנִפְש־חֹשֶׁק
 כִּי בְעוּדֵי שׁוֹכֵב הוֹגָה בָּךְ
 עוֹדִי עוֹדִי עוֹדִי